

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/29/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6625010695
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Hunák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6625010695.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hunáka, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Jána Bednára na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. apríla 2026, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., v konaní proti ušlému podľa § 358 ods. 1 Tr. por., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 3T/118/2025 zo dňa 03. 03. 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Súd v danej veci vydal trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného za vinného a uložil mu trest. Samosudca opatrením zo dňa 26. 11. 2025 rozhodol, že sa voči obžalovanému bude konať ako proti ušlému a ustanovil mu opatrením zo dňa 04. 12. 2025 obhajkyňu. Obhajkyňa súd doručil trestný rozkaz, proti ktorému obhajkyňa podala odpor v prospech obžalovaného (vtedy obvineného). Následne sa dňa 03. 03. 2026 konalo vo veci hlavné pojednávanie.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 3T/118/2025 zo dňa 03. 03. 2026 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

ako otec maloletých detí C. B., nar. 06. 10. 2009 a D. B., nar. 01. 04. 2008, hoci bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Lučenci č.k. 5C/208/2010 zo dňa 21. 01. 2011 zaviazaný k plateniu výživného mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na každé dieťa zvlášť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí E. B., nar. 23. 08. 1989, trvale bytom D. F. XX, D. G. F., takto uloženú povinnosť riadne, včas a pravidelne neplnil vo D. a inde a za obdobie od augusta 2012 doposiaľ s výnimkou období od novembra 2012 do októbra 2013 vrátane a od apríla 2015 do októbra 2015 vrátane, počas ktorých bol vo výkone trestu odňatia slobody a vyživovaciú povinnosť pri nástupe trestu nahlásil, E. B. na výživnom dlhuje sumu 8 702,76 €, pričom obžalovaný sa takmer po celé obdobie neplatenia výživného zdržiaval na neznámom mieste v zahraničí.

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Lučenec podľa 207 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienenečne odložil a na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil zameškané výživné vo výške 8.702,76 Eur.

Proti uvedenému rozsudku podala obhajkyňa obžalovaného odvolanie priamo na hlavnom pojednávaní, a to po jeho vyhlásení. Dňa 25. 03. 2026 obhajkyňa okresnému súdu doručila podanie, v ktorom uviedla, že podané odvolanie nebude písomne odôvodňovať.

Dňa 23. 04. 2026 sa na Krajskom súde v Banskej Bystrici konalo vo veci verejné zasadnutie.

Na verejnom zasadnutí predseda senátu prítomných oboznámil s úradným záznamom zo dňa 23. 04. 2026, z ktorého vyplýva, že poškodená po kontaktovaní súdom telefonicky uviedla, že obžalovaný na výživnom neuhradil žiadnu sumu.

V konečnom návrhu prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že rozsudok považuje za zákonný a správny a podané odvolanie navrhuje zamietnuť ako nedôvodné.

Naproti tomu obhajkyňa obžalovaného uviedla, že odvolanie bolo podané z dôvodu, aby mal obžalovaný zachovaný maximálny rozsah práv a mohol zaplatiť výživné až do rozhodnutia odvolacieho súdu, pričom rozhodnutie ponechala na rozhodnutí súdu.

Obžalovaný nebol na verejnom zasadnutí prítomný.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na základe podaného odvolania obžalovanej zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podala odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Vo vzťahu k podanému odvolaniu krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu tak, aby toto umožnilo súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo, i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá § 2 ods. 12 Tr. por.

V súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporovali.

Súd prvého stupňa pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje. V podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku, s ktorým sa v plnej miere stotožnil a bolo by nadbytočné odôvodnenie v tejto súvislosti na tomto mieste znovu opakovať.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko zo dňa 19. 12. 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I.ÚS 56/01).

Krajský súd uzatvára, že vina obžalovaného bola vo veci nado všetky rozumné pochybnosti preukázaná. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal s navrhnutými a vykonanými dôkazmi. Čo sa týka trestu, krajský súd uzatvára, že trest uložený okresným súdom je zákonný a spravodlivý a spĺňa ako všeobecné zásady ukladania sankcií v zmysle § 33a Tr. zák., tak aj zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák. Obžalovanému bol uložený trest pri spodnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu a povinnosť nahraďiť v tejto skúšobnej dobe zameškané výživné. Ukladanie iného, alternatívneho, trestu, by sa v posudzovanom prípade míňalo účinku a fakticky by nebolo reálne možné, aby takýto trest vykonal – pri treste povinnej práce z dôvodu, že jeho pobyt nie je známy a pri peňažnom treste z dôvodu prednosti uhradenia dlžného výživného (s ohľadom na záujem dieťaťa).

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie obžalovaného A. B., považujúc ho za nedôvodné, zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.